

omkring — er gaaet med til, at Forskels-hjælpen skal fjernes. Dette, at Forskels-hjælpen fjernes, betyder samtidig, at mange gamle faar deres Understøttelse nedsat, og at andre gamle kommer til at aflevere den Understøttelse, de i Øjeblikket faar.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard siger, at naar det foreslaas, er det for ikke at faa to Slags Aldersrentenydere. Jeg forstaaer ikke, hvad det kunde skæde, at vi fik to Slags Aldersrentenydere, og jeg forstaaer i og for sig heller ikke, hvad det ærede Medlem egentlig mener med det. Der kan være Tale om, at der udenfor de aldersrentenydendes Kreds kommer til at gaa nogle Mennesker, som har saa megen Indtægt eller Formue, at de i Fremtiden ikke kan komme ind under Aldersrenteloven, og der kan være Tale om, at nogle er kommet indenfor Kredsen og har faaet et mindre Beløb, maaske 100 Kr. eller 50 Kr., som vi tillader dem at bevare i den korte Tid, de har at leve i her paa Jorden — man maa erindre, at i Aldersrentenydernes Kreds sker der hurtige Omskiftelser, naar de først faar Aldersrente, naar de er 65 Aar, saa har de ikke saa mange Aar at leve i. Vi fra vor Side finder det meget brutalt af Rigsdagen, naar den nu en Gang har indrømmet, at Folk skal have dette mindre Beløb, da at fratage dem denne Understøttelse.

Naar det ærede Medlem nu taler om de forskellige Understøttelser, der fremkommer, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i langt højere Grad vilde fremkomme forskellige Understøttelser, hvis man kunde tænke sig, at Kommunalbestyrelserne fulgte det ærede Medlem ind paa det 15 pCts frie Skøn; derved vilde man netop blive i Stand til at variere Understøttelserne i saa uhyggelig en Grad, at nogle Mennesker vilde kunne faa langt langt mere end andre. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem skal være glad ved, at det ikke vil kunne gaa saa galt, som han har foreslaaet, for selv om det blev vedtaget her i Tinget, vilde Kommunalbestyrelserne ikke bruge de 15 pCt. og ikke skabe den Uensartethed i de understøttedes Kaar, som vilde blive Tilfældet efter hans Forslag.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har gjort sig den Ulejlighed at regne ud, hvem der kommer til at aflevere noget af Understøttelsen; for hvis det ærede Medlem havde det, saa tror jeg neppe, han var gaaet den Vej, og det samme gælder for øvrigt med Hensyn til Flertallets Ændringsforslag. Thi det er i Virkeligheden saaledes, at man har bidt sig fast i nogle enkelte Maksimalformuer,

og saa har man sagt: det er da forfærdelig, at Folk med saa store Formuer kan faa Understøttelse — og det er det ogsaa, jeg har ikke noget imod, at man stryger dem med de store Formuer; men hvis ærede Medlemmer vil undersøge efter Statistikken, hvem der kommer til at aflevere, tror jeg dog, de vil indrømme, at det er en alt for haard Fremgangsmaade at tage fra dem, der nu en Gang har faaet en vis Sum. At man, fordi det er nødvendigt, træffer andre Foranstaltninger og indfører Indskrænkninger, er en Sag for sig, men man kan ikke berøve dem, der i Øjeblikket faar Aldersrente, en Del af den paa Grund af de smaa Indtægter og Formuer, de i Virkeligheden har.

Lad mig nævne, at et Ægtepar i København, der har en Indtægt af 300 Kr., straks vil komme til at miste 50 Kr. i Understøttelse, og har det 500 Kr. i Indtægt, maa det aflevere 175 Kr. af sin Understøttelse. Et Ægtepar i Provinsbyerne maa, hvis det tjener 300 Kr., aflevere 75 Kr., og hvis det tjener 500 Kr., maa det aflevere 212 Kr. Et Ægtepar paa Landet med en Indtægt paa 300 Kr. maa aflevere 100 Kr. og med en Indtægt paa 500 Kr., maa det aflevere 250 Kr. — altsaa med en Indtægt paa 500 Kr. maa et Ægtepar paa Landet aflevere Halvdelen af denne Indtægt! Jeg skulde tro, at der ikke var megen Opmuntring tilbage for det Ægtepar til at gaa ud og skaffe sig et Erhverv. Blot Aldersrentenydere paa Landet har en Indtægt af 150 Kr., bliver der straks afdraget 25 Kr. samme Dag, Loven træder i Kraft. Jeg skulde tro, at det var en alt for haardhændet Fremgangsmaade overfor de Mennesker, vi nu en Gang har faaet ind under denne Lov.

En enlig Person i Hovedstaden med en Indtægt paa 300 Kr. maa aflevere 100 Kr., og med en Indtægt paa 500 Kr. maa han aflevere 250 Kr., altsaa det halve. Alle de Mennesker, som i Øjeblikket befinder sig under Aldersrenteloven, vil efter vort Ændringsforslag ikke komme til at aflevere en eneste Øre.

Hvis det saa var saaledes, at denne Indtægt altid flød af de store Formuer, som man er tilbøjelig til at nævne, var der maaske endda ikke saa meget at sige dertil. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Lad mig nævne nogle enkelte Tal, som viser, at det saa langt fra er Tilfældet, at det er Formuerne, som spiller den store Rolle. Lad mig nævne, at 59 000 af samtlige Aldersrentenydere er uden Formue, og det er de $\frac{3}{5}$ af hele Flokken. Da man nu ved, at 38 000 kan nyde fuld Aldersrente, efter Flertallets